

Pri hišni preiskavi so izsledili Rupnika na podstrešju, kjer je bil zakopan v kup suhe praproti.

Na podstrešju je imel leseno kamrico, katero je uporabljal kot delavnico in prebivališče. Okno te sobice je bilo zamreženo, križi prežagani in bi bil Rupniku vsak čas omogočen pobeg na enak način, kakor mu je uspel v Radvanju.

Pri Mlakerju je imel stari lisjak napejano žico iz kuhinje v svojo izbico in na njo privezan zvonček. Iz skritega prostora v kuhinji bi ga lahko s klenkanjem zvončka opozorili, da se mu bliža nevarnost in da se naj skrije ali pa zbeži skozi okno.

Pod senom na podstrešju je že imel posebno skrivališče, v katerega se je hotel zateči za slučaj skrajne nevarnosti.

Tokrat pa so ga zasledovalci tako iznenadili ter prehiteli, da ni utegnil več v seno, ampak se je pokril samo s praprotjo.

Pod senom so našli v dveh kovčegih modern fotografirni aparat, kemikalije, razne plošče in več komadov napol izgotovljenih tisočakov.

Mlakerjevi tajijo, da bi jim bilo znano, da se je skrival pri njih dolgo časa iskani ponarejevalec Rupnik. Aretirana sta bila oba zakonca Mlaker, njuna hčerka Antonija Winter in še Mlakerjev zet Vekoslav Postržin in njegova žena Antonija. Postržin je osumljen, da je on Rupnika napolil po pobegu iz Radvanja v Sp. Novo vas k Mlakerju.

Preiskava bo že dognala vse podrobnosti.

Izpred sodišča.

Smrtonosen obračun med Bosancema pred sodniki. V začetku maja je beležil naš list vest, da je 37 letni delavec Franjo Matošević iz okolice Travnika v Bosni dne 3. maja zvečer na cesti pri Šporerjevi krčmi v St. Juriju ob juž. žel. v prepiru prebil sorojaku Ivanu Debeljaku s kolom lobanjo in je udarjeni podlegel poškodbi. Ubijalec se je 4. junija v Celju zagovarjal radi smrtonosnega dejanja, katerega je priznal in je bil obsojen na tri leta robije.

Preskrbljeno bo za ceneno prehrano in za skupna pa tudi za privatna prenočišča.

Tabor fantov v Petrovčah

Fantje! Dan našega prvega nastopa bo v nedeljo 13. junija. Na njem hočemo pokazati sadove svojega dela, izpovedati hočemo svoje hotenja, veseliti se hočemo svojih uspehov. Naj ne manjka nihče! — Spored tabora v Petrovčah je naslednji: 1. Po prihodu celjskega vlaka v Petrovče ob 8 slovesen sprejem gostov; 2. sprevod v Petrovče: pozdrav okrožnega predsednika; 3. sv. maša s pridigo; 4. po sv. maši tabor slovenskih fantov in mož pred cerkvijo; 5. po taboru telovadci na telovadišče, kjer bo generalka za popoldanski nastop; 6. po vaji za nastopajoče skupno kosilo. — Popoldan: 1. Ob 2 slovesne večernice; 2. po večernicah športno-gimnastični nastop fantov.

Laško. V nedeljo 20. junija se vrši pri nas večja prosvetna prireditve, in sicer predpoldne. Blagoslovila se bo nova zastava našega prosvetnega društva »Slomšek«. Govoril bo predsednik Prosvetne zveze g. dr. Josip Hohnjec.

Naj mu bo Vsemogočni za vsa njegova dobra dela obilen plačnik!

Sv. Rok ob Sotli. V nedeljo 30. maja je pri ranem sv. opravilu zadela srčna kap Uršulo Pečotnik, vdovo in posestnico v Guličnem, mater enajstih, večinoma še nepreskrbljenih, otrok. Bila je v 51. letu. Prejela je še sv. maziljenje, nakar je po nekaj minutah zaspala v Gospodu. Mož ji je umrl pred šestimi leti. Bila je dobra, povsod spoštovana žena. Svoje otroke je vzgajala v krščanskem duhu. Naj počiva v miru!

Šmiklavž pri Slovenjgradu. 20 letnico majake deklaracije smo v naši mali župniji sicer bolj skromno, ali ne manj navdušeno obhajali kakor v drugih krajih. Na predvečer smo zakurili tri kresove, pri Jesenjaku in Planšaku na Graški gori in na župnijskem travniku v Šmiklavžu. V nedeljo 30. maja po nedeljski božji službi so se zunaj cerkve zbrah vsi cerkveni obiskovalci. G. župnik je v daljšem govoru pojasnil pomen deklaracije in posebno poudarjal, kako se moramo veseliti, da smo v lastni narodni državi, ako pomislimo, kako so v narodnem oziru zatirani koroški in primorski Slovenci. Cerkveni pevci so nato navdušeno zapeli narodno himno »Hej Slovenc!«. Vrli mladenič Franc Mirkac je nato zelo lepo in navdušeno deklamiral Gregorčičevo pesem »Naš čolnec otmimo«. Končno so pevci zapeli zelo ginljivo »Gor čez izaroc«, nakar so se udeleženci navdušeni razšli.

Marenberg. Letošnje cerkvene slovesnosti pri sv. Janezu Nepomučanu na Suhem vrhu so se obhajale v najlepšem vremenu in ob veliki udeležbi, zlasti na binkoštni ponedeljek je prišlo toliko ljudstva, kot že mnogo let ne. Ta dan so bile štiri sv. maše, na Janezovo nedeljo 23. maja ena in na lepo nedeljo 30. maja dve. Veliki oltar, ki je prava lepota, je bil zelo okusno ovenčan s svežimi cveticami in z zelenjem; smo ga fotografirali kakor tudi cerkev. Posebno pohvalo zaslužijo fantje iz vasi, ki so tako lepo ubrano potrkavali ob Janezovem in na lepo nedeljo. Dne 17. maja se je vršil po cerkvenem opravilu shod JRZ za marenberški okraj na prostem pod lipo; navzoč je bil tudi g. okrajni glavar Milač. O našem gospodarstvu je govoril g. Kugovnik iz Prevaj, o političnem vprašanju vuzenški župan g. Peruš, oglasilo se je pa še več govornikov. Na lepo nedeljo 30. maja pa smo tudi tukaj obhajali 20 letnico majniške deklaracije. Fantje so postavili visoke mlaje in je letos prvič po tolikih letih bridkosti in velikih razočaranj na mčaju plapolala velika slovenska zastava. Obletnica majniške deklaracije pa ima pri Sv. Janezu še svoj poseben pomen. V začetku leta 1918, ko se je vršil pri Sv. Janezu občni zbor mladeniške in dekliške zveze za Marenberg, se je tu podpisala majniška deklaracije in izjava poslala na Dunaj državnemu zboru, odkoder je prišel odgovor, ki ga imamo spravljenega. Zelo lepo je takrat tukaj govoril blagopokojni g. Vladimir Pušenjak. Od leta 1918, torej še v stari Avstriji, pa do danes ni bilo pri Sv. Janezu slovenske zastave. Dal Bog, da bi se idealni, ki smo jih takrat imeli, vsaj nekoliko uresničili in da bi to, kar so nam govorniki zadnjič razlagali, kmalu postalo — dejstvo!

Selnica ob Dravi. Na tukajšnji Telovi procesiji je bila pomotoma zastava starih veteranov, in sicer brez dovoljenja in vednosti cerkvene oblasti. Prepričani smo, da tudi tisti, ki je zakrivil, da je prišla zastava k procesiji, ni imel pri tem niti najmanjšega slabega namena. Za nasprot-

Spored tabora fantov in mož v Celju od 27. do 29. junija

V ponedeljek 28. junija: Ob 20 v mestnem gledališču športno-gimnastična akademija s peštrim sporedom. — Ob 21.30 bakljada po mestu in podoknica pokrovitelju tabora, prevzv. nadškofu g. dr. Antonu Bonaventuri Jegliču in lavantinskemu vladiki prevzv. knezoškofu g. dr. Ivanu Jožefu Tomažiču.

V torek 29. junija, na praznik sv. Petra in Pavla: Ob 5.30 in ob 6 v vseh celjskih cerkvah sv. maše in sv. obhajilo fantov in mož. — Ob 8 sprevod po mestu. — Ob 9.30 pred Marijino cerkvijo pridiga in sv. maša prevzv. knezoškofa g. dr. Ivana Jožefa Tomažiča. Ob 10.30 na istem prostoru slavnostno zborovanje fantov in mož. — Ob 16 na Glaziji javen nastop fantov.

Ministrstvo prometa je dovolilo 50% popust na vseh naših železnicah za čas od 26. junija do 2. julija opolnoči.

Odprta noč in dan so groba vrata.

Sv. Florijan pri šošanju. Zopet sta zapela oba šentflorijanska zvonova ter nam naznanila, da je 28. maja zvečer umrl posestnik v št. Florijanu in cerkveni ključar naše podružnice Anton Koren v starosti 55 let. Pogreb rajnega je bil v nedeljo 30. maja. Na domu je imel poslovljni govor Martin Berložnik in v imenu zadruga Michael Škruba. Rajni je bil topoliški rojak, zato sta mu zapela tudi zvonova pri Sv. Jakobu v Topolišci zadnje slovo. Krsto z rajnim so nosili tovarniški delavci, ker je tudi Koren delal v tovarni in tam pustil tudi zdravje. Pri župni cerkvi so prišli nasproti štirje duhovniki: razen domačih še g. župnik J. Rožman iz Zavodnja. Domači g. župnik P. Gril je spregovoril nekaj lepih besed v tolažbo ob preranem grobu. Rajni zapušča poleg žene tri hčerke in tri sinove, izmed katerih je najmlajši star komaj pet let. Hudo prizadetim iskreno sožalje!

Vransko. Dancč naokoli znanega Felicjanovega očeta ni več, tako je šel glas dol do Celja. Neizprosna smrt mu je odtrgala nit življenja v 79. letu. Bil je mož, kateri je izpolnjeval zapoved božjo: »Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe.« Vesel je bil, da je le mogel komu kaj pomagati, ne za denar, ampak brezplačno, ni gledal, ali je domačin ali tujec, siromak ali bogatin, pri njem so bili vsi bratje. Sovraštva ni poznal, zato ga je vse spoštovalo in žal takih je danes malo, ki bi imeli v sebi pravi krščansko-socialni čut. Kako priljubljen je bil, je pokazal njegov pogreb, ki so pohiteli ga spremljat na njegovi zadnji poti od blizu in tudi po več ur daleč. Ob grobu se je od njega poslovil g. Tomišček, kaplan v Teharjih. Bil je tudi prijatelj naših listov in »Slovenski gospodar« mu je bil stalni gost, katerega je tudi drugim priporočal.